

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سرتون په کشتن دهیم
از آن به که کشور به نشمن دهیم

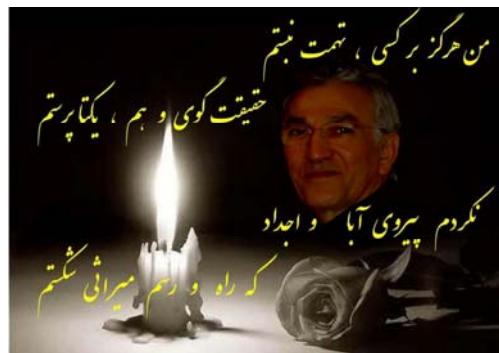
www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل اینتلولوژیک

نعمت الله مختارزاده
۲۰۱۸ ۲۴ اگست

صبرِ جمیل و اجرِ جزیل

هر چه دارم دوستان! از فضل‌بی‌زدن است هست
این سعادت شاملِ حالم شدی از فضلِ حق
در طلب آواره گشتم، ششجهت دیوانه وار
عمری سرگردان، در بُعدِ خرافات و هوش
جهر و بحث و گفت و گو ها، رعد و برقی آفرید
و زتصادم کردن افکار، نور بارقه
نخل امیدم شد، پُر برگ و بار و پُر زگل
گوهرِ مقصود، حاصل شد مرا، از صحبتش
هست و بودم شد فدای، جوهر-پندار او
(پورِ رضوانیِ رضوان) بود، محبوبِ همه
پیرو، عبدالبهاء و خادم امر بهاء
بسکه در پندارِ شان تحقیق کردم روز و شب
عطر گلهای وصالِ درگهِ محبوب جان
ناچشیده از می نابش، چنان مست و خراب
تanhadam پا، به صحرای جنون عاشقی
شام هجرانیکه بودی، مرزده صبح وصال

هست و بودم در رهش حاضر به قربان است هست
جوهر اندیشه ها، هرسو گریزان است هست
(وحدتِ عالم)، شعار ما غریبان است هست
بر نثار مقدمش، لعل بدخشنان است هست
جذب میثاق از وفای، عهد و پیمان است هست
زانکه ایقان ترا از بحث ایشان است هست
هم سزاوار از تو او را، بحر غفران است هست
از متّ باز ماند گانش را، بدینسان است هست
(نوه)ها وهم به (خواهر زاده) هاشان است هست
بادگاری، که شاید، بین باران است هست

رفت از کف طاقت و تاب و ز دل صیر و قرار
در دیار حیرتش، عقل و خرد را راه نیست
با (تحری حقيقة)، فارغ از هر حُب و بُغض
به‌ر (تعدیل معیشت)، کوششی با جان و دل
از صراط امتحانش، تا گذشتم، نقد جان
روح شان بادا قرین رحمت، پروریدگار!
ای خدا! در جنتِ فردوس اعلایت مقام
مسئلت، صیر جمیل و همچنان اجرِ جزیل
هم به (نوشین) و (ریاض) و (خواهران) مهران
"نعمت" این ناجیز را، بر یاد بودش ز در قم

(۱)

صبرِ جمیل و اجرِ جزیل

هرچه دارم دوستمان! از فضلِ یزدان است هست
چه سر عرفان، چین از نورِ ایمان است هست
این سعادت شالِ حالم شدی از فصلِ حق
ورنه از بعض و عداوت، سینه بریان است هست
در طلب آواره کشتم، شبّت دیوانه وار
تا مراد حاصل مرا، از نورِ ایمان است هست
غمزی سرگردان، دبُعدِ خرافات و هوس
سکِ دل آینه سان از (پورِ ضوان) است هست
جهنم و بحث و گفت و گویا، رعد و برقی آفید
شوره زارِ دل، ز بارانش، کهستان است هست
وز تصادم کردنِ افسکار، نورِ بارقه
شارق از اندیشه اش انوارِ ایستان است هست
نخلِ امیدم شدی، پُر بُرک و بار و، پُر زگل
سُر و خرم بلاغِ چاطسِ چون، بهاران است هست
گوهِ مقصود، حاصل شد مرا، از صحبت
دامن طبعِ کُون، پُر دُر و مرجان است هست

هست و بودم شد فدائی ، جو همه پندار او
زان بدب چاکِ کریبان ، تابه دامن است هست
(پور رضوانی رضوان) بود ، محبوب همه
جای شان خالی کون در بین یاران است هست
پیرو ، عبد البهاء و ، خادم امری بهاء
ثبات و رفع به عهد و حسم به پیمان است هست
بکده دپندار شان تحقیق کردم روز و شب
خامنه بشته ام ، دائم به جولان است هست
عطه گفای وصال درکه محبوب جان
خلقت و ، تمیم و ، قیامت های ، شایان است هست
ناچشیده از می نابش ، چنانست و خراب
فرق پا و سرز فحسم ، بس گریزان است هست
تان خادم پا ، به صحرای جنون عاشقی
وای ، از هر سو به فرقم ، سک طبلان است هست
شام هجرانیکه بودی ، مشده صحی وصال
شان غیرت زکیویش پیشان است است
رفت از کف طاقت و تاب و ، ز دل صبر و قدرار
هست و بودم در هش حاضر به قربان است هست

در دیارِ حیسه‌تیش، عتل و خسَر را راه نیست
جو هسَر اندیشه‌ها، هسَر سوگیریان است هست
با (تحسری تحقیقت)، فاغن از هسَر حُب و بُغض
(وحدت عالم)، شعارِ ما غیریان است هست

بسه (تعدیلِ معیث)، کوششی با جان و دل
بر نشارِ مقدمش، لعل بدشان است هست
از صراطِ امتحانش، تاکذشتم، نفتِ جان
جذبِ شاق از وفای، عسد و پیمان است هست

روحِ شان بادا قدرینِ رحمت، پروردگار!
زَانکه ایقانم ترا از بحثِ ایشان است هست

ای خدا! درجتِ فردوسِ اعلایتِ مقام
هم سر او را از تو اورا، بحرِ غفران است هست

سنلت، صبرِ جمیل و، بمحضانِ اجرِ جسیل
از منت بازماندگانش را، بدین سان است هست

هم به (نوشین) و (ریاض) و (خواهران) مهربان
(نوه) ها و هم به (خواهش زاده) هاشان است هست

«نعمت» این ناچیز را، بر یادبودش زدن قسم
یادگاری، که شاید، بینِ یاران است هست